

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13P/401/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613232623
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613232623.3

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Katarína Šťastná, v právnej veci navrhovateľky : O. I., J.. XX.XX.XXXX, G. H. Č.. XXX, právne zastúpená : JUDr. Melánia Knopová, advokátka so sídlom Štúrova 20, Košice a odporcu : F. Z. I., J.. XX.XX.XXXX, G. E. X, S., právne zastúpený : JUDr. Monika Meňhertová, advokátka so sídlom Floriánska č. 16, Košice, za účasti mal. O. I., J.. XX.XX.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, pracovisko Gelnica, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode taktó

r o z h o d o l i :

Súd manželstvo O. I.W., V. K., J.. XX.XX.XXXX a Ing. Z. I., J.. XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX vo I. Y., N. N., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Vysoké Tatry, zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, por. č. XX rozvádza.

Na čas po rozvode súd zveruje mal. O. I., J.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaväzuje prispievať na výživu maloletej sumou 120,-€ mesačne, ktoré je povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec je oprávnený stretávať sa s mal. O. každý párný týždeň v sobotu v čase od 14:30 hod. do 18:30 hod. a každý nepárný týždeň v nedeľu v čase od 14:30 hod. do 18:30 hod. s tým, že prvé tri mesiace od právoplatnosti tohto rozsudku sa bude styk realizovať v prítomnosti matky, nasledujúci mesiac v prítomnosti matky počas prvej hodiny styku a následne bez prítomnosti matky.

Matka je povinná maloletú na stretnutie s otcom riadne pripraviť a k prevzatiu a odovzdaniu maloletej na začiatku a konci styku dôjde v mieste bydliska matky.

Súd ukladá matke, otcovi a mal. O. povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka doručila tunajšiemu súdu dňa 04.11.2013 návrh ktorým žiadala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol a zároveň upravil rodičovské práva k mal. dcére O. tak, že maloletá bude zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bude prispievať na jej výživu sumou 150,-€ mesačne a styk otca s dcérou sa bude realizovať každú sobotu v párnom kalendárnom týždni od 9.00 hod. do 15.00 hod. a každú stredu v nepárnom kalendárnom týždni od 15.00 hod. do 18.00hod. za prítomnosti matky.

Svoj návrh odôvodnila tým, že u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádza mal. dcéra O.. Posledným spoločným bydliskom manželov bola H. Č.. XXX. Uzavretiu manželstva predchádzala dvojročná známosť a samotné uzavretie manželstva bolo podmienené narodením dieťaťa. Manželské spolužitie prebiehalo normálne na báze vzájomných ústupkov zhruba 4 mesiace. Následne navrhovateľka zistila, že odporca udržiava rôzne známosti so ženami, ktoré kontaktuje cez internet a

píše si s nimi eroticky ladené správy a maily. Navrhovateľku toto správanie odporcu veľmi zranilo, cítila sa dotknutá s akou ľahkovážnosťou odporcu pristupoval k manželstvu ale aj nedostatkom úcty k nej, preto odporcu požiadala, aby opustil spoločnú domácnosť. Rozvod v tom čase nepovažovala za prostriedok nápravy, pretože to bolo v čase narodenia dcéry Daniely a nechcela, aby dcéra od útleho detstva vyrastala v neúplnej rodine. Mimomanželské kontakty odporcu pripisovala jeho nezrelosti a možno aj nepripravenosti niesť zodpovednosť za rodinu a výchovu dieťaťa a chcela mu tak dať priestor na uvedomenie si chyby a nápravu. Prestávka v manželskom spolužití trvala 3 roky, kedy navrhovateľka nezniesla ďalšie spoločné spolužitie, odporcu zbalila a požiadala ho, aby sa odsťahoval. Počas tejto trojročnej doby odporcu o dcéru neprejavoval žiaden záujem. K obnoveniu manželského spolužitia došlo od novembra 2012 po dobu 11 mesiacov pod podmienkou, že odporcu bude navštevovať psychológa, obmedzí internetové známosti so ženami a telefonický kontakt s nimi, na ktorom je závislý a nadmieru intenzívny. Po obnovení spolužitia sa vzťahy medzi manželmi upravili, avšak po čase sa u odporcu začali opäť prejavovať tie isté návyky, kontaktoval sa s rôznymi ženami, pričom pribudlo agresívne správanie k navrhovateľke, ktorú opakovane najmenej štyrikrát fyzicky napadol, bil a škrtil. Odporcu netoleroval akúkoľvek kontrolu, chodil po dome nervózny a len si hľadal priestor, kde by sám mohol telefonovať a písať sms správy. Dcére sa odporcu nevenoval, ani ho nezaujímal, celú starostlivosť zabezpečovala navrhovateľka, pričom dieťa je od narodenia ťažko choré. V septembri 2013 navrhovateľka odporcovi oznámila, že ich manželské spolužitie nemá význam, pretože odporcov správanie sa nezmenilo a ona už ďalej nebude takéto správanie trpieť. Navrhovateľka je presvedčená, že odporcu nekonal česť, keď ju presvedčil o svojom úmysle založiť si rodinu, pretože doposiaľ nebol schopný urobiť pre rodinu nič z toho, čo sa od manžela a otca vyžaduje. Dieťaťu sa nevenoval a nevychoval ho, nevážil si manželku a nezabezpečoval ich živobytie. Zoznámili sa v čase, keď bol odporcu študentom vysokej školy a doposiaľ bol podľa názoru navrhovateľky zamestnaný neadekvátne vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie, pretože pracoval ako pokladač okien, predavač, skladník a operátor pásovej výroby. O chode domácnosti rozhodovala výlučne navrhovateľka, odporcu o vedenie domácnosti neprejavoval žiaden záujem. Navrhovateľke finančne pomáhajú rodičia a odporcu prispieva len na výživu dieťaťa. Od kedy manželia nežijú v spoločnej domácnosti, odporcu začal o dcéru prejavovať záujem a navštevuje ju každý deň. Maloletá je dieťaťom ťažko zdravotne postihnutým, odporcu nemá vedomosť o jej životospráve a navrhovateľka má obavy, že v prípade styku nebude odporcu dbať na dcérin diietický režim. Navrhovateľka má za to, že manželstvo je čisto formálne, neplní spoločenské funkcie, vzťahy medzi manželmi sú narušené a navrhovateľka v žiadnom prípade nemieni obnoviť intímny život s odporcom. Svoj vzťah s dcérou hodnotí navrhovateľka ako veľmi dobrý, dcéra je na ňu silne citovo naviazaná, odporcu o dcéru neprejavuje záujem a to bez ohľadu, či žili alebo nežili v spoločnej domácnosti a navrhovateľka opakovane fungovala s dcérou sama v jednej domácnosti bez otca.

Odporcu vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu súhlasil s tým, že manželstvo neplní žiadnu z funkcií a nie je dôvod zotrvať ďalej v nefunkčnom zväzku. Nesúhlasil však s dôvodmi rozpadu manželstva tak, ako ich uviedla navrhovateľka. Uviedol, že z jeho strany bolo manželstvo uzatvárané z lásky a vzájomnej citovej náklonnosti, svadbu plánovali a tehotenstvo navrhovateľky určite nebolo jediným dôvodom na uzavretie manželstva, akurát urýchlilo termín svadby, nakoľko pôvodne plánoval uzavrieť manželstvo po ukončení vysokej školy. Na spoločný manželský život aj dieťa sa tešil, bol pri pôrode dcéry a od jej narodenia si s ňou budoval veľmi pekný vzťah. Problémy v manželstve sa začali objavovať po narodení dcéry, ktorá bola krátko po narodení prevezená na špeciálne kardio - pracovisko do Bratislavy. Navrhovateľka sa na dcéru maximálne, až nezdravo citovo naviazala, on ako manžel ju prestal zaujímať a medzi nimi došlo k citovému odcudzeniu. Prvý polrok po narodení dcéry strávila navrhovateľka v nemocnici v Bratislave spolu s dcérou, on študoval v Košiciach a so svojou rodinou v Bratislave trávil čo najviac času. Po ukončení vysokej školy si hľadal zamestnanie, pričom bral každú pracovnú príležitosť, pretože navrhovateľke sa nepáčilo, keď bol nezamestnaný a keď bol zamestnaný nepáčilo sa jej zas, že je v stále v práci a nevenuje sa jej a dcére. Ďalším dôvodom ich konfliktov bola prehnaná žiarlivosť navrhovateľky, ktorá dokonca žiarlila aj na jeho obvodnú lekárku, či upratovačku v škole. Navrhovateľke prekážalo aj keď telefonoval so svojimi rodičmi, bratom, kolegami a neustále ho obviňovala, že udržiava styky s inými ženami, čo vôbec nie je pravda. Výsledkom ich hádok bolo, že navrhovateľka ho opakovane vyhadzovala zo spoločnej domácnosti, pričom využívala to, že je to dom jej rodičov, ku ktorému nemá žiadne vlastnícke právo. Nezhody vyvrcholili v mesiaci september 2013, kedy mu navrhovateľka zbalila veci, vystáhovala ich pred dom a keď prišiel z práce, už sa nevedel dostať domov. Nastáhov sa späť k rodičom, kde žije doposiaľ. Odporcu má podozrenie, že navrhovateľka ho doslova "využila" len na to, aby otehotnela a mala dieťa a následne ho už ako muža, partnera a otca ich dieťaťa nepotrebuje a aj tento návrh podala preto, aby sa ho zbavila, vymazala zo svojho života a bohužiaľ aj zo života ich dcéry,

ktorú má veľmi rád a chce s ňou stráviť čo najviac času. Od kedy bol navrhovateľkou vysťahovaný zo spoločnej domácnosti, táto mu vyslovene bráni stretávať sa s dcérou. Po nútenom odchode zo spoločnej domácnosti cca 2 mesiace (do konca novembra 2013) každý deň chodil za dcérou do Kluknavy, stále dúfal, že sa s ňou aspoň na chvíľu stretne. Dcéru však videl len keď bola náhodou v čase , kedy prišiel k rodinnému domu svokrovcov, na dvore alebo keď sa hrala na ulici. Dcéra má od matky a svokry zakázané sadnúť si s ním do auta, takže on ju nevie odvieť k svojim rodičom, alebo niekam inam, kde by mohol tráviť s dcérou čas. Keďže nechcel dcéru ešte viac stresovať, akceptoval to . Opakovane sa snažil spojiť telefonicky s navrhovateľkou a dohodnúť si čas, kedy si môže prísť po dcéru, ale navrhovateľka absolútne nereaguje na telefonáty ani na sms. Veľakrát stál pred domom svokrovcov , kde navrhovateľka s dcérou bývajú, zvonil na zvonček, trúbil v aute, ale nikto nevyšiel. Napriek tomu sa znova a znova snaží s navrhovateľkou stretnúť a porozprávať sa s ňou o ďalšom spôsobe výchovy ich dcéry, navrhovateľka však všetky jeho snahy o komunikáciu absolútne odmieta. S dcérou mal vynikajúci vzťah až do októbra 2013, kedy navrhovateľka podala návrh na rozvod a zároveň mu začala brániť v kontakte s dcérou, čo malo za následok narušenie dcérinho vzťahu k nemu. Svoju dcéru má rád a chce s ňou tráviť čo najviac času a to, že im nevyšiel ich spoločný partnerský život s navrhovateľkou, nemôže byť dôvodom, aby došlo k maximálnemu odcudzeniu jeho ako otca od dcéry. Starostlivosť dcére vie zabezpečiť rovnako ako jej matka a pozná, akú špeciálnu stravu potrebuje. Vzhľadom na aktuálnu situáciu v snahe predísť zbytočnej traumatizácii dcéry súhlasil s tým, aby na čas po rozvode bol zverená do starostlivosti matky. Nesúhlasil však s rozsahom styku uvedeným navrhovateľkou. Navrhoval styk s dcérou upraviť bez prítomnosti matky, a to každý párný víkend v mesiaci od piatku od 16.00hod. do nedele do 18.00hod., každú nepárnu stredu od 15.00hod. do 18.00hod., každý nepárny rok 6.12. o 15.00hod. do 18.00hod., každý párný rok 24.12. od 10.00hod., do 25.12. do 14.00hod., každý nepárny rok 25.12. od 14.00hod., do 26.12. do 18.00hod., každý nepárny rok na Veľkonočný pondelok od 9.00hod. do 19.00hod., každé letné prázdniny od 1.7. od 9.00hod. do 7.7. do 18.00hod. a od 1.8. od 9.00hod. do 7.8. do 18.00hod. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že je zamestnaný s čistým mesačným príjmom cca 400,-€, každý mesiac navrhovateľke posieľa na výživu dcéry 50,-€ a takúto sumu výživného navrhuje aj určiť. Jeho výdavky tvoria príspevok rodičom na bývanie a stravu v sume 150,-€ až 200,- € mesačne, náklady na mobilný telefón v sume 40,-€ mesačne, náklady na cestovanie do práce (naftu) v sume cca 100,- € mesačne a pôžička na kúpu auta, ktorú momentálne za neho splácajú rodičia , ktorým na to on prispieva sumou 40,-€ až 50,- € mesačne a tiež poisťka za auto v sume 120,-€ ročne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi a obsahom pripojeného spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Účastníci konania sú manželia, u oboch sa jedná o prvé manželstvo a z manželstva pochádza jedno mal. dieťa - O., J.. XX.XX.XXXX. Uzavretiu manželstva predchádzala dvojročná známosť, pričom podľa navrhovateľky uzavretie manželstva bolo podmienené narodením dieťaťa, odporca však tvrdil, že svadbu plánoval, ženil sa z lásky a tehotenstvo navrhovateľky len urýchlilo termín sobáša, ktorý pôvodne plánoval uzavrieť po ukončení vysokej školy. V spoločnej domácnosti žili manželia krátko a ich manželské spolužitie bolo prerušované , pričom k úplnému prerušeniu došlo v septembri 2013, od kedy nežijú manželia v spoločnej domácnosti. Ani jeden z manželov nemá záujem obnoviť manželské spolužitie a vo svojej účastníckej výpovedi len konštatovali, že trvajú na svojich písomných podaniach, zmierovacie konanie vylúčili. Ku konfliktom medzi manželmi začalo dochádzať krátko po uzavretí manželstva, pričom každý z účastníkov vidí príčiny rozvratu inak. Z vyjadrení oboch účastníkov je zrejmé, že cítia sklamanie z konania druhého partnera, nakoľko navrhovateľka necítila v správaní odporcu to, čo očakávala , a teda, že si ju bude vážiť, vychovávať ich dieťa a zabezpečovať rodinu a odporca sa cíti byť navrhovateľkou "využitý" len na to, aby navrhovateľka mala dieťa a teraz ho chce ako partnera a otca vymazať zo svojho života ako aj zo života ich dcéry.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom so povinní starať sa obaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvoze na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoze vždy prihliadne na záujem mal. detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19 Zákona o rodine.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania stratili voči sebe vzájomnú dôveru, v dôsledku čoho sa ich vzťahy vážne narušili a obnovu manželského spolužitia nie je možné reálne očakávať. Dôkazom vyhrotenosti ich vzájomných vzťahov je aj trestné oznámenie navrhovateľky na odporcu a následné podanie obžaloby sp. zn. 5T/26/2015 na súd pre prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal odporca voči navrhovateľke dopustiť. Účastníci dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu, nezabezpečujú spoločne výchovu ich dcéry, došlo medzi nimi k citovému odcudzeniu a nevedú spoločný intímny život, preto mal súd za to, že vzťahy medzi manželmi sú vážne a dlhodobo rozvrátené, na základe čoho vyhovel návrhu a manželstvo rozviedol.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úprave práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas po rozvoze.

Keďže z manželstva účastníkov pochádza mal. dcéra O., súd zároveň rozhodoval aj o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvoze.

V otázke úpravy rodičovských práv nebola medzi účastníkmi sporná skutočnosť zverenia mal. O. do osobnej starostlivosti matky a aj v otázke určenia výživného dospeli v závere rodičia k dohode na sumu 120,-€ mesačne od právoplatnosti rozvodu s tým, že okrem tejto sumy bude otec platiť ešte sumu 20,-€ titulom dlhu na výživnom určenom v konaní sp. zn. 16P/452/2013. Najspornejšia časť sa týkala úpravy rozsahu styku otca s mal. O., kde rodičia dospeli k dohode vo frekvencii času raz za týždeň každú párnú sobotu a nepárnú nedeľu od 14:30hod. do 18:30 hod., avšak matka trvala na svojej prítomnosti pri styku, pričom otec bol proti. Súhlasil, aby zo začiatku bola matka pri styku prítomná, ale s neustálou prítomnosťou matky pri styku nesúhlasil s poukazom na narušené a konfliktné vzťahy rodičov.

Kolízny opatrovník doporučil zveriť mal. O. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazať prispievať na jej výživu sumou 120,-€ mesačne a styk otca s maloletou upraviť v čase a dňoch podľa dohody rodičov bez prítomnosti matky s tým, že prvé tri mesiace by bola prítomnosť matky zabezpečená a potom, s predpokladom, že otec si už osvojí svoje rodičovské zručnosti, by mohol byť s maloletou bez prítomnosti matky.

Súbežne s týmto konaním prebiehalo na tunajšom súde aj konanie sp. zn. 16P/452/2013 o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. O. na čas do rozvodu, pričom v tomto konaní bolo vykonávané aj znalecké dokazovanie, ktorého závery aj celý obsah znaleckého posudku súd so súhlasom účastníkov v súlade so zásadou hospodárnosti konania použil ako dôkazný prostriedok v tomto konaní.

V konaní sp. zn. 16P/452/2013 súd rozsudkom zo dňa 21.10.2014 zveril mal. O. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platiť výživné v sume 100,-€ mesačne od 19.12.2013 s tým, že zároveň určil aj dlh na výživnom vo výške 491,94€, ktorý povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,-€ spolu s bežným výživným. Styk otca s dcérou upravil súd na každý párnny víkend v sobotu v čase od 9.00hod. do 18.00hod. a každý nepárnny víkend v nedeľu v čase od 9.00hod. do 18.00hod. bez prítomnosti matky. Uvedený rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, bolo podané odvolanie zo strany matky voči výroku o úprave styku.

Matka vo svojich výpovediach poukázala, že s dcérou žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a kvôli nepriaznivému zdravotnému stavu dcéry je s ňou na predĺženej materskej dovolenke. V súčasnosti navštevuje maloletá materskú školu tri hodiny dopoludnia. Popierala, že by otcovi bránila v kontakte s dcérou, ale keďže dcéra bola v novembri 2013 svedkom otcových atakov na ňu, kvôli ktorým aj podala trestné oznámenie, nechce byť s otcom a plače. Dcéru sa snaží presvedčiť, aby išla so svojim otcom, že sa poprechádzajú, ale ona opakovane odmieta ísť, plače, trasie sa, preto má za to, že bude lepšie, keď pri kontakte otca s dcérou bude prítomná aj ona, aspoň zo začiatku. S otcom komunikuje len prostredníctvom sms správ, telefóny mu nedvíha od vtedy, čo jej do telefónu vynadal. Informuje ho

o výsledkoch lekárskeho vyšetrenia dcéry. To, že bola s dcérou na pedopsychiatrickom vyšetrení otcovi neoznámila, pretože nechcela, aby šiel za nimi s autom a prenasledoval ich, ako to už urobil v minulosti. Pedopsychiatra navštívila kvôli dcére, pretože mala zlé sny a pomočovala sa. Poprela, že by na pedopsychiatrické vyšetrenia chodila s dcérou účelovo len pred súdnymi pojednávaniami. Na výživu dcéry jej otec k rukám prispieva sumou 100,-€, avšak má vedomosť o tom, že zmenil zamestnanie a predpokladá, že má aj vyšší príjem, pričom jeho výdavky ktoré súdu prezentoval, nepovažovala za nevyhnutné. Trvala na určení vyššieho výživného ako v konaní sp. zn. 16P/452/2013, najprv v sume 150,-€ mesačne, v závere súhlasila s dohodou vo výške 120,-€ mesačne. Priemerné mesačné výdavky vyčíslila v sume 325,26€ na seba a v sume 249,83€ na dcéru. Svoju prítomnosť pri styku odôvodňovala tým, že aj podľa názoru psychologičky PhDr. Štiffelovej otec doposiaľ nezvládol starostlivosť o dcéru, najmä jej diétne stravovanie a režim z dôvodu jej zdravotného stavu. Zdôraznila, že v rámci špeciálneho poradenstva psychologička otca doslova učila, ako sa má k dcére správať, pričom on to nedodržiava, je drzý, má nevhodné pripomienky aj správanie. Nevylúčila, že v prípade, ak sa v budúcnosti pomery aj zdravotný stav dcéry zmenia, môže byť styk upravený inak, avšak za súčasnej situácie, keď dcéra nemá kladný vzťah k otcovi, nakoľko sa otec nespráva k jej matke slušne, je proti najvyššiemu záujmu dieťaťa, aby bolo nútené ostať s otcom samé.

Odporca vo svojich výpovediach potvrdil, že od decembra 2014 zmenil zamestnanie, avšak k reálnej zmene jeho príjmu nedošlo. U predchádzajúceho zamestnávateľa - spoločnosť Tesco ukončil pracovný pomer dohodou, pretože tam pracoval aj počas noci, aj cez víkendy, kým u nového zamestnávateľa vykonáva prácu na stanici STK Jaklovce, má pravidelný pracovný čas pondelok až piatok od 8:00hod. do 18:00 hod. a víkendy má tak voľné, aby sa mohol venovať dcére. Všetky výdavky, ktoré súdu prezentoval považuje za primerané a nevyhnutné. Trval na tom, že zvládne denný režim dcéry a pozná jej stravovacie návyky. Nebránil sa prítomnosti matky pri styku, pokiaľ by si to situácia vyžadovala, avšak vzhľadom na konfliktné vzťahy s matkou mal za to, že bude lepšie, ak nebude pri styku prítomná. Poukázal, že matka aj svojim nevedomým správaním ovplyvňuje maloletú tým, že má v prítomnosti otca úzkostné stavy, čím môže neverbálne negatívne pôsobiť na dcéru. Má za to, že dcéra má už 6,5 roka, dokáže byť bez matky v škôlke, preto dokáže stráviť bez matky aj kontakt s otcom, pričom najvyšším právom dieťaťa je právo na oboch rodičov a právo vytvoriť si vzťah s oboma rodičmi. Trval na tom, že počas celého tohto konania aj konania sp. zn. 16P/452/2013 nebol riadne informovaný o psychologických a psychiatrických vyšetreniach dcéry a nemohol sa ich tak zúčastniť, s výnimkou znaleckého vyšetrenia, preto správy predkladané matkou nepovažoval za objektívne.

Zo znaleckého posudku č. 40/2014 zo dňa 26.05.2014 súdnej znalkyne PhDr. Evy Sklenárovej súd zistil, že mal. O. je osobnostne dieťa milé, veselé, šantivé, hravé, spontánne, prirodzené, bez emočných výkyvov, ktoré by mali znaky strachu, stiesnenosti. Neboli u nej zistené žiadne negatívne trendy vo vývoji psychiky. Dieťa neudávalo ani smerom k matke, ale ani k otcovi žiadne negatívne spomienky, ani výhrady. Proporcionalita komunikácie dieťaťa smerom k rodičom bola taká, že dieťa viac času vyhľadávalo matku, ale po adaptačnej fáze sa dokázalo spontánne rozprávať aj s otcom, zmizli prejavy odmietania, ale aj v samotnej fáze odmietania, dieťa vyčkávalo na posun situácie smerom k otvoreniu ich vzájomnej komunikácie (ako poukázala znalkyňa maloletá neplakala, nebránila sa otcovi, neodstrkovala ho, len vyčkávala a správala sa ako hravé dieťa s úsmevom, bez negativity). Mal. O. má vyrovnaný vzťah k obojmu rodičom, podľa celkového vyšetrenia menovanej, aj napriek jej správaniu, ktoré malo svoju dynamiku, posudzuje toto jej správanie ako prejav rozporu vo vnútri jej psychiky, na základe toho, že nemá istotu, ako bude matka hodnotiť jej spontaneitu k otcovi. S každým z rodičov vie dieťa priamo a bez strachu komunikovať a prejavovať mu aj svoje pozitívne naladenie. Dieťa prirodzene neodmieta ani matku, ale ani otca, a znalkyňa nevylúčila, že to, že sa nechce pred matkou prejavovať pozitívne k otcovi, má súvis s matkiným odmietaním otca alebo aj s tým, že dieťa má z okolia vypočuté negatívne hodnotenia na otca. Takto skrýva pred matkou svoju pozitivitu k nemu. Matka bola znalkyňou upozornená na to, že pre zdravý vývin dieťaťa nie je vhodné, aby sa pred dieťaťom aktualizovali negatívne minulé zážitky, keď mala byť svedkom toho, že otec bil matku, pretože po odstupe času majú u dieťaťa nastať ozdravné procesy, ktoré majú charakter vytesnenia a zabúdania na nepríjemnosti. Ak to matka nedodrží, sama môže spôsobovať prolongovanie procesu neistoty a rizikového vývoja dieťaťa, tak ako to bolo zistené psychologickým vyšetrením v CPPP v Gelnici. Nie je vhodné, aby dieťa bolo zaťahované do ich sporov a nedorozumení a mali by to rešpektovať s ohľadom na zdravotný stav dcéry obaja rodičia rovnako. Obaja rodičia po osobnostnej stránke sú pripravení a zrelí na zvládnutie rodičovských povinností smerom k dcére, ani u jedného z nich nezistila psychopatické rysy osobnosti, ani rizikové prejavy, ktoré by mali za následok vylúčenie či obmedzenie kontaktu s dieťaťom. Ani jeden z rodičov nie je pre dieťa rizikový faktor. Matka je celkovo zrelšia v rodičovských kompetenciách ako otec, ale to neznamená, že

by sa otec mal vo svojich právach obmedzovať. Záujem otca o dieťa nie je predstieraný, je skutočný. V požadovaní plnenia rodičovských práv ohľadom stretávania sa s dcérou je vytrvalý, aj keď nemal pravidelnú snahu o stretnutia sa s dcérou, šlo o potrebu nenechať sa demotivovať, pretože mnohokrát jeho snaha nebola úspešná, matka bránila istým nepriamym spôsobom v tom, aby sa ako otec mohol realizovať. Takých situácií zažil viac a tie spôsobovali demotiváciu, ktorá sa prejavila v znížení frekvencie návštev za dcérou, ale v konečnom dôsledku ho neodradila od potreby naplniť vlastnú rodičovskú rolu smerom k dcére. Je k dcére viazaný citovo i racionálne t.j. chce si plniť svoje povinnosti ako rodič. Mal. O. nie je spôsobilá, ak sa berie do úvahy jej vek, na to, aby sama vyjadrila svoj názor na to s kým by chcela a ako tráviť čas, ale jej nevedomé reakcie poukazujú na potrebu kontaktovania sa aj s otcom, ktorý jej chýba a nie je sytený v súčasnej dobe v takej miere ako potrebuje. Obaja rodičia sú pre ňu emocionálne významnou autoritou, chce sa s oboma stýkať, ale s vysokou pravdepodobnosťou nie je pripravená na to, aby zvládla stretávania sa s oboma súčasne. Potreba prítomnosti matky byť s dieťaťom pri styku dieťaťa s otcom, je potrebou matky/ ide o ochránarský postoj matky/, ale nie dieťaťa. Dieťa má z okolia rodiny matky vypočuté negatívne hodnotenia na otca, nejde o priame ovplyvňovanie dieťaťa proti otcovi, ale o nepriame, súčasne dieťa citlivo pozoruje matku ako sa ona správa k nej, ak prejaví pozitívne správanie k otcovi, vníma jej nejednoznačnosť, čo ju blokuje v spontaneite. Dieťa nemá citovo rozdielny prístup k rodičom. V prítomnosti otca bola maloletá šantivá, hravá, ak sa správala zdržanlivo a skrývala si tvár, je to bežná reakcia neistého dieťaťa v sociálnej situácii, v ktorej dieťa nevie ako bude za ňu hodnotená. Z jej strany taká forma správania nie je len k otcovi ale aj v iných sociálnych situáciách, ako je uvedené v spise napr. pri návšteve pracovníkov z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ide o jej obvyklé reagovanie, ale tým sa nedá stanoviť, že je to odmietanie osoby, teda dieťa neodmieta otca. Voči otcovi dieťa v čase vyšetrenia neprejavilo žiadne negatívne reakcie ani v správaní, ani v diagnostickom vyšetrení. Ide o jej vlastné správanie, ktoré má súvis aj s nízkou úrovňou socializačných procesov asociálnej skúsenosti / dieťa nie je zaškolené v predškolskom zariadení/. Znalčka nepredpokladá, aby šlo o zámerný vplyv iných osôb na maloletú. Vzájomný citový vzťah medzi maloletou a otcom je vo fáze rozvoja, je badateľná dlhšia pauza v ich kontakte, ale dieťa otca neodmieta, prejavuje k nemu pozitívne city a otec rovnako smerom k nej. Nebolo zistené, že by matka alebo otec mali negatívny vplyv na ďalší duševný vývoj dcéry. Nevýhodou je, že spolu o dcére nekomunikujú. Po zohľadnení potrieb dieťaťa a rozvoja jej psychických spôsobilostí v súčasnej dobe aj do budúcnosti, je možné realizovať styk dcéry s otcom aj bez prítomnosti matky s podmienkou, že matka bude systematicky a pozitívne pripravovať dieťa na tento styk a otec bude plne rešpektovať zdravotný stav dcéry podľa vyjadrení lekárov a matky. Obaja rodičia by sa mali v záujme dieťaťa naučiť otvorene komunikovať a spoločne riešiť vzniknuté problémy a zároveň rešpektovať potreby dieťaťa. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s dcérou podľa znalkyne tento by sa mal asi po dobu 3-4 mesiacov realizovať len jeden víkendový deň od 09,00 do 18,00 hodiny / každý týždeň a môže sa striedať sobota alebo nedeľa/ bez prítomnosti matky s tým, že miesto pobytu otca s dieťaťom si určí otec, a až to rodičia a dieťa zvládnu bez problémov, po uvedenom období sa môže úprava styku realizovať prípadne aj inak. Táto úprava stretávania sa dieťaťa s otcom po psychickej stránke dieťa neohrozuje. Otec je podľa znalkyne schopný sa o dieťa postarať, nezistila u neho žiadne osobnostné prekážky, len s jednou podmienkou, aby dôsledne dodržiaval pokyny matky k zdravotnému režimu dieťaťa. Otec zatiaľ nebol s dieťaťom sám, ale videl jeho režim, pasívne sa na ňom podieľal, sám ho nemusel aktívne vytvárať a plniť. Styk bez prítomnosti matky by bol pre dieťa prospešný, hlavne k tomu, aby si sama mohla spontánne bez obmedzení tvoriť bezprostredný a nie matkou kontrolovaný vzťah k otcovi.

Z lekárskej správy súd zistil, že bola opakovane vyšetrená v pedopsychiatrickej ambulancii MUDr. Terezie Rosenbergerovej, pričom v správe z 28.08.2014 sa konštatuje diagnóza F 43 - Akútna stresová reakcia, F 29- depresívna porucha správania a F 54 - psychické faktory správania spojené s poruchami a chorobami zatriedené inde s odporúčaním, že podľa predchádzajúcich nálezov a vzhľadom na vážne choroby dieťaťa realizovať styk s otcom za prítomnosti matky na kratšie doby, kým si dieťa nezvykne, nebude staršie a jeho zdravotný stav to dovoľí. Zdravotný stav dieťaťa si vyžaduje opatrnú, postupnú prípravu na styk s otcom.

Dňa 08.12.2014 bola maloletá psychologicky vyšetrená u klinickej psychologičky PhDr. Lýdii Potengovej so záverom diagnóza F 93 - separačná úzkostná porucha u dieťaťa osobnostne predisponovaného, ktorá je potencovaná rozvodom rodičov. Dieťa bolo v minulosti svedkom útokov otca na matku a toho, ako chcel do nich nacúvať autom. Otcu sa toho času bojí, nemá k nemu vytvorený dobrý vzťah. Matke bola navrhnutá psychoterapia, pričom dňa 15.12.2014 matka ambulancii oznámila, že nebola spokojná s formou poskytnutia zdravotnej starostlivosti a bude si hľadať nového psychológa.

Dňa 03.03.2015 bola maloletá O. psychologicky vyšetrená u PhDr. Karin Štiffelovej, kde maloletá subjektívne okrem iného uviedla, že " s ockom sa stretávam...vlastne nestretávam. Nechcem sa s ním stretávať, lebo ublížil mamke, chcel ju zabiť, vyhrážal sa jej. Ja som tam vtedy bola, bolo to asi minulý rok, ja som plakala. " Zo strany psychologičky bolo doporučené v rámci predídania psychotraumatizácie dieťaťa účasť otca na individuálnom, prípadne i spoločnom psychologickom sedení ohľadom podporných výchovných prístupov, za nevyhnutnú.

V priebehu konania bola rodina zapojená do projektu realizácií priorít, ktorý vykonáva nezisková organizácia Miesto pod slnkom. Zo správy realizácie projektu zo dňa 12.02.2015 súd zistil, že projekt sa začal realizovať v septembri 2014 a ukončený bol podľa zmluvných podmienok dňa 15.12.2014. Rodičia prejavili záujem o ďalšiu spoluprácu, ktorá sa od januára 2015 realizuje v rámci špecializovaného sociálneho poradenstva v Spišskej katolíckej charite a doposiaľ na dosiahnutí cieľa, ktorým je riešenie problému týkajúceho sa kontaktu otca s dieťaťom, spolupracujú. Obaja rodičia počas trvania projektu prejavovali ochotu dohodnúť sa, realizovali navrhnuté stretnutia otca s dcérou, pri menších nedorozumeniach a nezhodách mali ale tendenciu navzájom sa upodozrievať zo zlých úmyslov, skĺzali do rezignácie, pochybovali o možnosti pozitívnej zmeny v ich vzájomný prospech a predovšetkým v prospech dieťaťa. Maloletá má v pamäti zafixované agresívne incidenty otca k jej matke, ktorých bola svedkom a od tej doby sa odmieta kontaktovať s otcom. Pri stretnutí bolo evidentné, že je úzkostná a má z prítomnosti otca strach a až po ubezpečení psychologičky, že sa jej nič nestane, sa jej úzkosť zmiernila a približne po 30-40 minútach akceptovala prítomnosť otca a neskôr ho aj pozvala do spoločnej hry. Otec spočiatku túto skutočnosť zľahčoval a strach dieťaťa pripisoval na vrub matky. Taktiež bolo konštatované, že otec nesprávne odhaduje neverbálne prejavy u dieťaťa, nedisponuje dostatočnou sociálnou kompetenciou a nesprávne vyhodnocuje signály vysielané dieťaťom, používa nevhodný spôsob pri kontakte s dieťaťom, napr. na začiatku stretnutia keď bolo zjavné, že sa ho dcéra bojí, dožadoval sa jej objatia. Rodičom bola doporučená návšteva klinického psychológa za účelom diagnostikovania aktuálnej väzby dieťaťa k otcovi a usmernenia otca pri nadviazovaní kontaktu s dcérou, ktorá je vo vzťahu k otcovi odmietavá. Zároveň bolo doporučené otcovi absolvovať tréning rodičovských zručností u odborníka z oblasti psychológie alebo sociálnej práce, kde sa môže naučiť citlivejšie reagovať na potreby dieťaťa. Vzhľadom na závažnosť ochorenia dieťaťa bolo doporučené realizovať kontakt dieťaťa s otcom spočiatku za prítomnosti matky alebo iného príbuzného, s ktorým má dieťa adekvátny vzťah. Násilný styk môže ešte viac umocniť odmietanie otca dieťaťom. Po absolvovaní odbornej pomoci, ak sa medzi dieťaťom a otcom vytvorí silnejšia vzťahová väzba, je možné realizovať kontakt aj bez prítomnosti matky.

Zo správ o prešetrení pomerov súd zistil, že maloletá O. žije s matkou v rodinnom dome v Kluknave, kde sú vytvorené podmienky na rast a všestranný vývoj dieťaťa. Celková hygiena domácnosti je na veľmi dobrej úrovni. Matka je evidovaná nezamestnaná, jej príjem tvorí prídavok na dieťa vo výške 23,52€ a výživné vo výške 120,-€, pričom suma 100,-€ je bežné výživné a 20,-€ splátka dlžného výživného. V spoločnej domácnosti žijú aj rodičia matky, ktorí sú starobní dôchodcovia a matka na náklady domácnosti prispieva mesačne sumou 150,-€. Mal. O. navštevuje S. Š. I. H. 3 hodiny dopoludnia. Kvôli ochoreniu pečene je odkázaná na diétne stravovanie a matka jej pravidelne zakupuje doplnky stravy. Otec žije v dome u svojich rodičov, domácnosť je vkusne, účelne zariadená a udržiavaná v poriadku a otec prispieva rodičom na domácnosť mesačne cca. 150,-€. Od 01.12.2014 je zamestnaný v Jaklovciach na stanici STK a aj jeho rodičia sú obaja zamestnaní.

Zamestnávateľ otca, spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. potvrdil, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od júna 2013 do decembra 2013 bol v výške 422,53 € a za obdobie od januára 2014 do mája 2014 vo výške 486,33€. Podľa potvrdenia od zamestnávateľa AI s.r.o. Brzotín mal otec priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od decembra 2014 do februára 2015 vo výške 328,45€.

Maloletá O. sa podľa posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves považuje za dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúce si osobitnú starostlivosť a charakter ochorenia si vyžaduje sledovanie jej fyzickej aktivity, prípravy špeciálnej diétnej stravy a nutnosť pravidelných kontrolných vyšetrení.

Dňa 20.02.2015 bola na tunajší súd podaná obžaloba pre prečin nebezpečného vyhrážania, kde obvineným je otec, poškodenou je matka skutok sa mal stať 07. novembra 2013. Konanie je vedené

pod sp. zn. 5T/26/2015 a v čase vyhlásenia tohto rozsudku v uvedenej trestnej veci nebolo právoplatne rozhodnuté.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia a uložiť maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pri úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode súd vychádzal zo zhodných tvrdení rodičov ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania.

Maloletú O. súd zveril do osobnej starostlivosti matky, nakoľko mal preukázané, že v jej domácnosti má vytvorené vhodné podmienky, maloletá je na matku silne citovo naviazaná a táto jej poskytuje riadnu starostlivosť.

Pri určení výšky výživného súd vychádzal z dohody rodičov, ktorý sa dohodli na sume 120,-€ mesačne, pričom okrem tejto sumy bude otec ešte platiť sumu 20,-€ mesačne titulom splátky dlžného výživného.

Reálne tak bude k rukám matky platiť sumu 140,-€ mesačne. Sumu 120,-€ mesačne považoval súd za primeranú vzhľadom na vek aj odôvodnené potreby maloletej. Pri posudzovaní schopnosti a možností otca mal súd za to, že jeho potenciálny príjem je vyšší ako reálny, ktorý je t.č. priemerne 328,45€ jednak vzhľadom na výšku jeho výdavkov ako aj vzhľadom k tomu, že ukončením pracovného pomeru v spoločnosti Tesco zo subjektívnych dôvodov, sa dobrovoľne vzdal vyššieho príjmu (486,33€), ktorý tam dosahoval a preto je možné dôvodne predpokladať, že okrem výhody pravidelného pracovného času u nového zamestnávateľa, je v jeho možnostiach a schopnostiach zarobiť aj viac peňazí.

Rozsah styku otca s mal. O. upravil súd na jeden deň v týždni v popoludňajších hodinách tak, ako sa dohodli rodičia a v najspornejšej časti úpravy - prítomnosť matky pri styku, vychádzal súd predovšetkým z najaktuálnejšej správy podanej organizáciou Miesto pod slnkom, nakoľko uvedená organizácia realizovala projekt s oboma rodičmi aj maloletou dlhší čas bezprostredne pred vyhlásením tohto rozsudku a mali možnosť vyhodnocovať správanie rodičov aj maloletej z viacerých spoločných stretnutí. Je zrejmé, že maloletá O. je poznačená konfliktným vzťahom medzi rodičmi, predovšetkým je v nej zafixované negatívne správanie otca k matke z minulosti, v dôsledku čoho pociťuje úzkosť a strach z prítomnosti otca a je zrejmé, že vzájomný vzťah otca s dcérou je narušený jednak dôsledkom partnerských nezhôd s matkou ako aj dôsledkom absencie pravidelného kontaktu s otcom. Je v záujme maloletej, aby tieto negatívne zážitky boli postupne vytesnené z jej mysle a nahradené pozitívnymi zážitkami z kontaktu s otcom a aby došlo budovaniu pozitívnej citovej väzby medzi otcom a maloletou, čo je možné len postupne a za súčinnosti oboch rodičov. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že zo začiatku realizácie styku je prítomnosť matky nevyhnutná, nakoľko predstavuje pre maloletú citovú oporu a pocit bezpečia a následne, keď takýto styk bude prebiehať v pokojnej atmosfére a maloletá nadobudne aj pri otcovi pocit bezpečia, je možné realizovať ho bez prítomnosti matky. Nevyhnutná je však súčinnosť oboch rodičov a ich kvalitná rodičovská spolupráca, nie atmosféra vzájomnej konfrontácie a konfliktov. Týmto súd zároveň odôvodňuje aj nariadenie výchovného opatrenia rodičom a maloletej podrobiť sa špeciálnemu odbornému poradenstvu, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia nedokážu spolu komunikovať v záujme ich dcéry, ktorá je navyše dieťaťom ťažko zdravotne postihnutým a je tiež nevyhnutné, aby si otec osvojil rodičovské zručnosti, čo všetko je možné len za pomoci odborníka a za súčinnosti všetkých zúčastnených. Súd má za to, že doba troch mesiacov je dostatočne dlhý čas na postupnú adaptáciu maloletej a nadviazanie pozitívneho vzťahu k otcovi, kedy styk upravil v prítomnosti matky a následný mesiac upravil jej prítomnosť už len v úvode styku za predpokladu, že rodičia s maloletou sa zároveň podrobia špeciálnemu rodinnému poradenstvu a spoločne budú vyvíjať úsilie na zlepšenie vzájomných vzťahov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon

Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.)